

DUHOVNA MISAO

NEDJELJNA ČITANJA:

NEDJELJNA ČITANJA: Dj 13,14.43-52; Ps 100,2-3.5; Otk 7,9.14b-17; Iv 10,27-30

Četvrta vazmena nedjelja tradicionalno se zove Nedjelja Dobroga Pastira, jer se redovito čita neko od Evandelja o Isusu kao pastiru ovaca – Božjeg naroda. Tako i danas imamo kratki odlomak iz Ivanova Evandelja (Iv 10, 27-30) u kojem Isus govori o odnosu prema svojim ovcama. On je onaj koji poznaje ovce svoje, ali isto tako ima prepoznatljiv glas koji njegove ovce razaznaju među mnoštvom drugih glasova. No ono što je najposebnije kad Isus sebe predstavlja Dobrim Pastirom je činjenica da on svojim ovcama daje vječni život. Poradi toga je istinski pastir jer on daje ono što nitko ne može dati čovjeku, niti itko može to pribaviti na drugi način osim po njegovu daru. U kratkom odlomku današnjeg Evandelja Isus izražava nekoliko značajnih istina o odnosu Boga i njegova naroda. Jedna od tih je da je Bog pastir svoga stada, to jest da je on, ne neograničeni gospodar koji raspoložuje ovcama svojevolarno, svojevoljno i na bezobziran način, nego slika pastira izražava skrb kojom Bog skrbi za svoje stado vodeći ga najboljim i najsigurnijim putem, te pribavljajući mu najsočniju i najkrepkiju hranu. Istina, odnos pastira i ovce uvijek izriče i svojevrsnu pripadnost, ali u prvom redu pripadnost zajedništva i međusobne upućenosti, a ne gospodarenja i neodgovorne zloporabe. Ali jer ljudska povijest nije bezazlena, niti je bez protivština koje prate svakog čovjeka i narod, tako je uvijek bilo grabežljivih zvijeri koje su napadale i ugrožavale pojedince i narod u cjelini. Zato je narodu trebalo pouzdanih pastira, to jest povijest Božjeg naroda je bila toliko teška da je bilo prijeko potrebno da sam Bog bude pastir svome stada. No nakon što je Gospodin ispunio pastirsku službu, iza sebe je u Crkvi ostavio pastire kojima je dao istu dvostruku zadaću: da poučavaju Božje stado iznutra, te da ga štite od grabežljivaca izvana. Ili slikovito rečeno, da imaju prepoznatljiv i jasan glas, te da imaju snažnu i čvrstu ruku iz koje nitko ne može ugrabiti ovce Gospodinove. Zato je danas cijela Crkva pozvana moliti za dar takvih pastira koji će revnošću svoga života potvrditi da su dostojni poziva. Jer njima je poziv nastaviti poslanje Krista uskrsloga, to jest propovijedati njegovo uskrsnuće, te ga svjedočiti živeći od uskrsnuća i za uskrsnuće. (priredio: Frano Bijelić, bogoslov)